

Q. H. 264, 49

X 20545 M

Z d
2784

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS

Ad Funus

*Magnifica autoritate, Officiorum amplitudine, Consiliis & Respon-
dendi de Jure prudentia, Civiliq; usu longè specta-
tissimi*

DN. JOHANNIS

PHILIPPI,

Jcti Incomparabilis,

Com. Palatini Cæsarei, Scabinatus Electoralis &
Curia Provincialis in Inferiori Lusatia Assessoris, Collegii Bea-
tae Virginis Collegiari, Polonica Nationis & Collegii jam dicti
Senioris, & Republica Lipsiensis Pro-Con-
sulis,

VIRI de publico Egregio meritisimi,

*horâ III, stipatissimo Comitatu profe-
quendum,*

CIVES ACADEMICOS ORDINUM
ac Dignitatum Omnium
feriò invitat.

L I P S I Æ,

Typis CHRISTOPHORI UHMANNI,
M. DC. LXXIV.

Caus. Philippi Jcti.

PROcuratorum Lucerna insignitus Ivo, idemque, quia
Sanctorum classibus importatus fuerat, DEus Jure-Consultorum
Tutelarum electus. Floruit is natione Britannus sub Carolo IV.
tūm ob doctrinam & singularem eloquentiam, tūm ob miram pieta-
tem longè celeberrimus. Fuit enim, teste Crantzio Metropol. lib.
9. c. 34. angelicā continentia præditus, Romæque vitam suam ab esu
carnium servavit intactam, corpus cilicio operuit, jejuniis, vigiliis ac
orationibus etiam Monachos longo post se intervallo reliquit, nudam
pro cubili terram luteam, Saxum pro cervicali, & Bibliorum codicem
pro pileo usurpavit, suumque, quod habuerat, patrimonium amplissi-
mum, in pauperum, orphanorumque ac viduarum causas defendendas
insumpsit. Atque hinc non Procuratorum tantum Lucerna, sed pau-
perum quoque Advocatus cognominatus; hinc factum quoque, ut
cum Theologi Thomam ac Hieronymum, Medici Cosmam ac Dami-
anum, & Philosophi Catharinam patronam sibi deputassent, Jcti
Ivonis, quippe inter sanctos relati, tutelæ sese commendarent, eiq; non
minus, quam Sanctis aliis, altare in templis aliquod extruxerint;
quemadmodum & Fridericum III. Saxonie Electorem feverissime
præcepisse accepimus, ut Facultas Juridica in Academia Wittebergen-
si Ivonis Festum, quotannis IX. die Maji in templo perageret, Deca-
nusque Rectorem, cum reliquis Professoribus ad missam super altari
Ivonis celebrandam solenniter invitaret. Posteaquam verò spississima
illa inveteratæ Idololatriæ caligo ex regionibus hisce per Megalandrum
Lutherum dispulsa est, etiam Missæ illæ Ivonis unâ cum religioso cæte-
rorum Sanctorum cultu in desitudinem sunt redactæ, sic tamen, ut su-
us tūm Juri Pontificio, tūm Jctis, ipsis honos integer ac sartus tectus
conservaretur. Tametsi enim Lutherus Pontificii Juris libros Witte-
bergæ extrâ portam Elistræ combusserat, haut quicquam tamen id fa-
ctum in contumeliam aut Jure-Consultorum, aut legum utilissimarū,
quas Pontificium Jus complectitur, quasque in Academiis jussu Princi-
pum hodieque explanant Doctores, sed in ignominiam Dei i'lius se-
mihominis, & Petri, si Divis placet, Vicarii, & detestationem impio-
rum decretorum, quibus bonæ leges hinc inde sunt adulteratæ. Neque
Lutherus

Lutherus prohibet, quò minus Jcti etiamnum Dii Tutelares imperio-
 rum & rerumpub! (at citra superstitionem tamen atqve Idololatriam,
 omnem,) agnoscantur & nuncupentur. Ita enim Vir Heliano Spiritu
 excitatus in cohortatione ad Parentes de introducendis liberis in Scho-
 lis, & altera quidem Sermonis parte: *Quis sustinet incolumitatem Im-
 perii? Equi & currus, manuumq, & armorum validitas hec non faci-
 unt, sed ex sola prudentia, quæ ex libris scriptarum legum comparatur,
 stat & cadit, ejus est consilium & equitas, per ipsam reges regnant, &
 legum Conditores justè decernunt, per eam principes imperant, & po-
 tentes justitiam moderantur.* Et mox: *Hinc accidit, ut quemadmodum
 piis Theologis in regno Christi appellatio Angelorum, Prophetarum, Sacer-
 dotum, ministrorum & Doctorum tribuitur: Ita pii Principes, Jure-Con-
 sulti, Cancellarii, Secretarii, Scribe, Judices & Assessores, Advocati item
 & Notarii, qui vel ipsi gubernant Republicas, vel aliis moderatoribus o-
 peram suam præstant, ut secundùm leges scriptas gubernentur subditi,
 merito & Doctores & Sacerdotes & Antistites justitiae & ministri, rerumq,
 publicarum Tutores & conservatores appellari possint.* Cujusmodi Tu-
 tanorum cum in hâc quoque Philuræa per DEI gratiam numerus sit,
 haut exiguus, tum inter illos cum maximè eluxit Vir Magnificus, No-
 bilissimus, Amplissimus, Consultissimusq; Dn. JOHANNES PHILIP-
 PI, Jctus Consummatissimus, Comes Palatinus Cæsareus &c. ut
 non minùs quàm Sanctus Jvo ille, Procuratorum Lucerna salutari jure
 possit. Fuit enim, si supersticiosum illud vivendi genus eximas, Jvoni
 prudentiâ juris & eloquentiâ non dispar, id quod tum res ipsa clami-
 tat, tum ara perennivivæ memoriæ (nec enim alias aras demortuis nos
 ponimus) jamjam exstruenda uberiùs indicabit. Gente Silesius est,
 vel sic probitatem animi felicitatemqve indolis sat prodens. Est enim,
 ut cum Neandro loquar ex Geograph. Part. I. nutritrix fœcunda & bene-
 fica hominum, quibus in utroqve sexu DEI beneficio, nec ad figuram
 ac decus corporis, nec ad bonitatem ingeniorum quid de est, multisq;
 prætereà seculis exulta disciplinâ honestiore, quàm alii populi efferi
 & inhumani. Natus autem Lignitii est A. E. C. M. DC. VII. d. xix.
 Martii ex JOSIA PHILIPPI, Cive loci primario & prædio Waldaviensi,
 quod ad Cameram Principalem spectat, ab actis Ecclesiasticis & Civi-
 libus, & moratissimâ matre URSULA, ex vetusto, eoqve honestissi-
 mo CLOSSIORUM genere oriundâ; cumqve ingenii non vulgaris
 scintillas maturè ostentâisset, à matre (nam parentem in ipsa annorum
 teneritate amiserat) non pietati tantùm, sed & bonarum artium studio
 de consilio DANIELIS HERTWIGII, Lignicensium Consulis am-
 plissimi.

plissimi, qui velut DEUS ex machina puero succurrebat, fuit dedicatus, Scholæque adeò Lignicensi immixtus, in qua dexterrimos formatores nactus, BARTHOLOMÆUM KERNIUM, RECTOREM, M. LEONHARDUM BAUDISIUM Con-R. & HENRICUM BACHMANNUM, Collaboratorem, tam feliciter, in annum usque tertium decimum profecit, ut magna jam tum, spes de futura studiorum mole non vanè conciperetur. Etenim cum Ducis Lignicensis Consiliarius intimus & Pro-Princeps eminentissimus, CHRISTOPHORUS à ZEDLITZ è Pædevterio jam dicto binos optimarum mentium atque ingeniorum adolescentes præoptaret, qui cum Filio suo cognomine in literis imbibendis concertare privatim possent, non alium ex tam conferto discipulorum grege, quàm hunc PHILIPPI, præter Nobilem alium in eodem ludo edoctum, dignum aptumque consortio Zeditiano habuerunt Præceptores. Condiscipulatu hoc Nobilissimorum adolescentum per triennium usus, eos sub BARTHOLOMÆI KIRCHNERI moderamine in lingvis juxta ac Philosophiâ progressus fecit, ut cum A. XXIII. Gymnasium Elisabethanum, quod Wratislaviæ floret, subiret, Classi Principi insertaretur mox, studiisque Academicis à M. MICHAELE POLLIONE & M. ELIA MAIORE non longo temporis spatio præpararetur. Biennio enim necdum finito Philuræam hanc petiit, cumque in ipsa Juris adyta penetrare animum in duxisset, penitiorum Philosophiæ cognitionem præstruxit, celebratis tum L. SCHNEIDERI, L. CORVINI & M. MULLERI Professor. Publ. acroasibus, tum M. AVIANI potissimum, Facult. Philos. Professoris Collegiis Panosophicis; dein ad pedes Jctorum incomparabilium SIGISMUNDI FINCKELTHUSII, WILHELMI SCHMUCCII, JOHANNIS BOHEMI, BARTHOLOMÆI GÖLNITZII, DAVIDIS LINDNERI, aliorumque confidere coepit, eamque sibi Juris prudentiæ ad annum usque XXXI. supellectilem comparavit, ut suo remigio rem gerere, aliisque viam ad arcem Themidis ostendere non infeliciter potuerit. Vocatus eo ipse anno in Patriam, ut suam illi solertiam dexteritatemque commoderet, mox à Celsissimo Principe Lignicensi Illustri Baroni à REICHENBERG tum minorenni præfectus, nec exili ab eo Salario, quod non semel gratus deprædicavit, clementissimè fuit cumulatus. Quâ Ephoriâ cum ex voto Principis perfunderetur, mirum, quàm avidè etiam alii Nobiles hunc filiis suis ducem elegerint, ut non immeritò quis versibus Statii, quibus Parentem suum lib. Sylv. V. c. III. dilaudat, compellare PHILIPPI. Nostrum potuisset:

Hinc

*Hinc tibi vota Patrum credi, generosaq; pubes
Te monitore regi, mores ac facta priorum
Disere &c.*

Nam duo & viginti admodum Generosi Juvenes ad annum usq;ve
XXXV. commissi ipsi, tamq;ve præclare ac laudabiliter ab eo fabre-
facti, ut summis in Silesia muneribus admoveri non sine ingenti patriæ
præsidio atq;ve ornamento qviverint. Ad Baronem ut redeamus,
erat ille, sic Tutore Illustrissimo' disponente, in exoticas regiones non
nisi hoc duce & comite dimittendus; sed PHILIPPI Noster non
levidentibus causis permotus, submissè id curæ deprecatus, inspectio-
nem Nobilissimorum Juvenum CAROLI SIGISMUNDI &
WENCESLAI à Stentsch/nec non Cognati eorundem GEORGII
ABRAHAMI à Dyhren suscepit, cumq;ve illis Almæ huic redditus,
à Theoriâ Juridica, quam vocant, ad Praxin movere pedem occœpit.
Daducho potissimum usus QVIRINO SCHACHERO Jcto
celeberrimo, & Sereniss. Electori Saxonæ ab Appellationum Consiliis
&c. & quandoquidem Patriam suam non à Bellona tantum, sed &
Papæ à Idolomania miserum in modum vastari, seq;ve adeò rebus &
spebus suis destitui intelligeret, intra sinum Almæ Nostræ commora-
ri, imò consenescere apud animum suum constituit. Itaq;ve A.
XXXVII. ad Parentem Generosissimum reductis, quibus præfuerat
hactenus, Nobilibus, ad Berythum Jenensem abiit, æctuq;ve tam
tentaminis, quam rigorosi examinis exantlato, habitaq;ve, De Curatore
Bonorum, solenni disputatione d. XXX. Novemb. supremum Juris-
prudentiæ apicem, tanquam præmium eruditionis ac diligentia jam
pridem meritum, retulit; Lipsiaq;ve mox repetitâ, maritali fœdere cum
DEO devinxit sibi virginem id temporis formâ virtutibusq;ve floren-
tissimam MARIAM, DAVIDIS BOCKII Civis ac Mercato-
ris filiam A. XXXIIX. d. XXIIX. Februar. quam non amabilem tan-
tùm concordemq;ve vitæ sociam, sed fœcundam quoq;ve sobolis pro-
creatricem est expertus, factus quippe ex eâ pater sex filiorum. CHRI-
STIANI, Marchionis Durlachio - Badensis Secretarii intimi, jamq;ve
Viennæ in Aula Cæsarea ob maximi momenti negotia commorantis,
JOHANNIS DAVIDIS, castra Gothorum bellica sectantis,
JOSIÆ & FRIDERICI J. U. Cultorum, SIGISMUNDI
item ac THEODORI, quorum ille in Illustri Porta, hic in Patria li-
teris operam navat, & filiarum binarum, MARIÆ DOROTHEÆ,
sed in viridi ætatula extinctæ, & JOHANNÆ MARIÆ, Viro
Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimoq; Dn. WILHELMO RO-
MANO

MANO, J. U. D. Curiae Supremæ & Consistorii Advocato Ordinario
A. LXIIX, nuptæ, ex qua & neptes dulcissimas vidit JOHANNAM
PHILIPPINAM & CHRISTIANAM MARIAM, nec
non tres nepotulos ADOLPHUM WILHELMUM, & PHI-
LIPPUM LUDOVICUM, Gemellos mox extinctos, & CARO-
LUM LUDOVICUM. Sed ad publica deveniendum tandem, &
quibus veluti gradibus ad honores alios ascenderit, jam strictim est
percensendum. Nam cum in foro aliquantisper se Roscium exhi-
bisset, ob insignem prudentiæ dexteritatisque laudem exinde repor-
tatam A. XLIV. Synedrii Ecclesiastici, & anno subsequo Curiae supre-
mæ Advocatus Ordinarius (quo quidē utroque munere se paucis abhinc
annis abdicavit,) abs Serenissimo Saxoniae Electore fuit constitutus. Sed
ne studiosæ Juventuti deesset, non pigratus est desideria illius quæ publi-
cis quæ privatis operis, quas Disputationes non paucæ adhuc contestan-
tur, explere. Quæ diligentia uti singularis erat, ita singulari quoque &
planè extraordinario præmio mactata est. Etenim cum nemo ad Col-
legiaturam adspirare in hac Alma queat, nisi Magister Noster, isque
publico Disputationis præsidio, Nationalibus beneficiis veluti initiatus,
PHILIPPI Excellentissimus, quantumvis Magistrorum Lipsien-
sium ordini non adscriptus, speciali tamen Serenissimi Electoris man-
dato munitus, post disputationem cum laude habitam Collegiatis an-
numeratus est, in Collegio putà Beatæ Virginis Silesiacæ Nationis
proprio. Ad illud enim, ut hoc obiter inferamus, ædificandum
Johannes Otto Münsterbergius, primus Academiae Rector, pecuniam
contulit eam, quam Pragæ collegerat, ad condendum ibi Collegium
pro Silesiis; Sed cum mors improvisa Münsterbergii intervenisset, po-
pularis ipsius Johannes Hoffmannus, postideà Misnæ Episcopus fa-
ctus, opus illud absolvit, & Collegium Marianum instituit, in quo Col-
legas quinque Silesios, & si libeat, sextum è Prutenis adsciscendum,
ordinavit. Huic Collegiaturæ, in qua Præpositi vices non semel obiit,
accessit & aliud beneficium non minus insolens, quòd cum extrà hanc
Philuræam Dibaphum Doctoralem obtinuisset, A. XLIIIX. Facult.
Juridicæ Lipsiensi ob rara eruditionis specimina infereretur. Præter-
quam enim, quòd A. XLI. mense Majo de Carceribus ante & post me-
ridiem disputarat, per integrum semestre materiam de Substationi-
bus gravissimam publicè explanavit. Sed nec hinc honorum publicorum
pausa erat. Cum enim tanquam Procuratorum Lucerna undiqua-
que exsplendesceret, à Nobilissimo hujus Urbis Senatu & Sena-
toris & Consiliarii axiomate exornatus, & A. LIY, Curiae Provincialis
in In-

in Inferiori Lusatia Assessoribus, Annoque LVII. quo ex Facultate Juridica exesse coepit, Scabinis Lipsiensibus abs Electore Saxoniae Potentissimo est accensus. De Comitiva quid dicam, abs Caesarea Majestate A. LI. obtenta? Quid de Magistratu Academico A. LII. in humeros ejus unanimis Nationum suffragiis coniecto? Quid item de Pro-Rectoratu, abs PHILIPPI Amplissimo, A. XLII. cum Magnificentissimus Academiae Rector esset HENRICUS Ruthenorum Juniorum in Plauen Decimus, Dominus in Graiz, Kranichfeld, Gera, & Lobenstein, in ipsa temporum bellicorum diritate felicissime administrato? Uberius haec persequenda forent, nec alius persequendis illis aptus, nisi qui ingenio atque eloquentia par ipsi esse possit. Tametsi vero PHILIPPI Magnificus negotiorum Aethnae quaedam premeretur, tamen scriptis etiam publicis, iisque cedro imputribili dignis praelucere Procuratoribus & Advocatis voluit. Et quotusquisque Doctorum ignorat ternionem librorum jamdudum in lucem emissorum, Usus videlicet Practicum Institutionum, Tractatum de Subhastationibus, & Observationes Practicas? quibus propediem accedent Observationes practicae in Processu Saxonico, quippe sub praelo jam sudantes. Caeterum per omnem vitam nihil prius antiquiusque habuit PHILIPPI Magnificus, quam omni cultu ac veneratione Deum sibi quotidie propitiare, candoremque proximo atque animum justitiae tenacem approbare. Neque enim unquam delectatus est vaframentis atque artibus hujus seculi, tantum abest, ut fefellerit ipsemet, vulpemque astutam, ut ille ait, sub vapido pectore servaverit. Sed cui non dictus Hylas? Ad vitae Philippinae terminalia ut veniamus, jam annus propemodum est, ex quo ob virium decreta se laribus affigere domesticis necesse habuit. Quae imbecillitas quamvis pretiosissimis pharmacis oppugnata est, expugnari tamen se passa non est. Ac nuper quidem, die videlicet Aprilis XVIII. cum ipso die CHRISTI emortuali viatico sacro se instruxisset, in contumacissimum somnum dilapsus, orexini mox omnem evanuisse, mortemque adeo quam proximè abesse intellexit. Apprehenso itaque Salvatoris sui Merito se DEO veluti in manus tradidit, & die XXI. April. placidissimo somno correptus, hoc veluti molli vehiculo in vitam alteram transivit. Et ita Procuratorum Lucerna illa extincta est, extinctus, inquam, Ivo Lipsiensis, & Justitiae Tutanus emendatissimus; cumque eodem tot augustae Virtutes, dotesque summae, quibus non Urbem tantum modo hanc, sed orbem universum irradiavit. At lucet tamen anima illius in caelis vel splendidissimi Solis instar nec ullis unquam seculis in Lucis aeternae illius conspectu extingvetur. Nec obtenebrabitur gloria

Zd 2784 OK

gloria Ejus in his terris, quam & Consiliis saluberrimis, & scriptis utilissimis jamdudum sibi peperit. Quotiescunqve enim scripta Magni PHILIPPI à Jctorum filiis citabuntur (citabuntur autem sæpissimè) toties ara veluti honoris quædam illi exstruetur. Nos interim honoris illud genus, quod manibus Philippicis debitum videri potest, ne differamus, Cives Ordinum ac Dignitatum honoratissimi, cumqve Gravis ille & honoribus & Reipublicæ muneribus perfunctus Senex (his enim ferè verbis Cicero describit Jctum de Jure interrogati solitum, lib. I. de Oratore) horâ III. sit efferendus, ad exequiarum Officium frequenter & copiosè confluamus, & vel sic, quanti vivum æstimaverimus, & nunc (ò funestum & illætabile verbum,) extinctum doleamus, contestemur! P.P. Lipsiæ d. XXVII. April. A. E. C. M. DC. LXXIV.

VAT

mit

Q. H. 264, 49

R
ACADE

Magnifica auctoritate
dendi de J

DN.

P.

Com. Palatini
Curia Provinciali
tae Virginis Col
Seniori

VIRI

hor

CIVES A

ac

SIS

Respon-

NIS

toralis &
ollegii Bea-
am dicti

imi,

NUM

BIBLIOTHECA
NICKAVIANA

Ch.

